

ETT EXPERIMENT

AF

DOKTOR OX.

BERÄTTELSE

AF

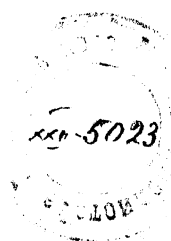
JULES VERNE.

ÖFVERSÄTTNING.

STOCKHOLM.
ADOLF BONNIER,
Kongl. Hof- och Universitetsbokhandlare.

STOCKHOLM,
ISAAC MARCUS' BOKTRYCKERI-AKTIEBOLAG,
1874.

1.

Hurusom det tjenar till intet, att, till och med
 på de bästa kartor, söka den lilla staden
 Quiquendone.

Om man på en karta öfver Flandern, gammal eller ny, söker den lilla staden Quiquendone, är det sannolikt, att man icke skall finna den. Är då Quiquendone en försvunnen stad? Nej. En stad, som håller på att uppkomma? Lika litet. Den finnes dock, trots geografierna, och det sedan åtta till niohundra år. Den räknar till och med tretusentrehundranitiotre själar, om man antager en själ för hvar invånare. Den är belägen tretton och en half kilometer nordvest om Audeuarde och femton och en fjerdedels kilometer sydost om Brügge i rama Flandern. Vaar, en liten biflod till Schelde, flyter under dess tre broar, betäckta med en fornlådrig öfverbyggnad från medeltiden, såsom i Tournay. Man beundrar der ett gammalt slott, hvartill grundstenen lades 1197 af grefve Balduin, sedermera kejsare af Konstantinopel, samt ett rådhus med götiska half-fönster, bekrönt af en rad tinnar och öfver hvilket en klockstapel med småtorn uppskjuter till en höjd af tre

hundrafemtiosju fot öfver marken. Man hör der hvar timme ett klockspel på fem oktaver, ett verkligt piano i fria luften, som påstås skola öfverträffa det namnkunniga klockspelet i Brügge. Utländingar — i fall någonsin någon sådan kommit till Quiquendone — lemna icke denna märkvärdiga stad utan att hafva besett den så kallade stathouders-salen, prydd med ett porträtt i helfigur af Wilhelm af Nassau, måladt af Brandon; koret i kyrkan Saint Magloire, ett mästerstycke af sextonde århundradets bygnadskonst; brunnen af smidjern, som gräfts på det stora torget Saint Ernuph och som för sin beundransvärda ornamentik har att tacka målaren och smeden Qventin Metsys; den grafvård, som fordom uppförts åt Karl den djerfves dotter, Maria af Burgund, hvilken för närvarande hvilar i kyrkan Notre-Dame i Brügge o. s. v. I industrielt hänseende slutligen är Quiquendone förnämligast ryktbart för tillverkning af vispad grädda och bröstsocker i stor skala. Dess styrelse har sedan flere sekler i oafbruten arfsföljd innehafts af familjen van Tricasse. Och dock förekommer icke Quiquendone på Flanderns karta! Är det glömska af geograferne, eller är det afsigtlig uraktlåtenhet? Den frågan kan jag icke besvara, men Quiquendone med sin befestade ringmur, sina spanska hus, sin salu-hall och sin borgmästare finnes ganska riktigt till — och till yttermera visso har det nyligen varit skådeplatsen för öfverraskande, utomordentliga, lika osannolika som sannfärdiga fenomen, hvilka skola meddelas i närvarande berättelse.

Sannerligen, det fins ingenting ondt att säga eller tänka om flamländarne i Vest-Flandern. De äro hederligt folk, kloka, njugga på styfvern, jemna till lynnet, gästfria, kanske litet tröga i tal och tankar; men detta förklarar icke hvarför en af de intressantaste städer på

deras område ännu väntar på en plats i den nyare kartografien.

Denna uraktlåtenhet är verkligen beklagansvärd. Om åtminstone historien, eller, i brist på historia, krönikorna, eller, i brist på krönikor, folksägnerna omnämde Quiquendone! Men nej, hvarken någon atlas, eller någon resehandbok, eller någon marschruta talar om det. Herr Joanne sjelf, som har så fint väderkorn för att uppsåra småköpingar, säger icke ett ord om det. Man kan föreställa sig, huru menligt denna tystnad måste inverka på stadens handel och industri. Men vi skynda oss att tillägga, att Quiquendone hvarken har handel eller industri, och att det utan minsta saknad förstår att undvara båda delarne. Dess bröstsocker och vispade grädda konsumeras på platsen och utföres icke. Korte-ligen, Quiquendonarne hafva icke behof af någon. Deras behof äro få, deras tillvaro är anspråkslös: de äro lugna, sansade, kalla, flegmatiska, med ett ord, flamländare, sådana man stundom ännu påträffar dem mellan Schelde och Nordsjön.

II.

Hvari borgmästar van Tricasse och rådman
Niklausse samspråka om stadens ange-
lägenheter.

”Tror ni det?” frågade borgmästaren.

”Ja, det gör jag,” svarade rådmannen efter några minuters uppehåll.